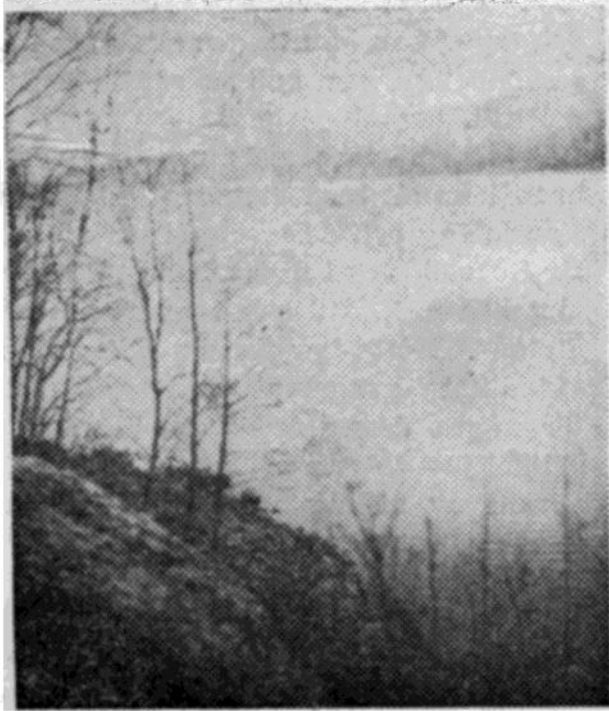

Jättegryta i Gunnarskog är en av Skandinaviens största

Vacker vy över Bergsjön. Nere i vänstra hörnet på bilden ser man kanten av den s. k. jättegrytan.

Gör man ett besök i Gunnarskog, bör man inte underlåta att ta en titt på den s. k. jättegrytan, som ligger på en strandklippa vid Bergsjön alldeles i närheten av Raxeddammen. Inom parentes sagt har man en alldeles förtjusande utsikt över den långsträckt sjön, när man står här uppe på klippan. Jättegrytan, som utgöres av en c:a 17 fot djup urholkning i klippan, lär vara en av Skandinaviens största, åtminstone vad djupet beträffar. Det kanske mest märkliga är emellertid, att den till skillnad från liknande naturfenomen på andra håll smalnar av betydligt i botten och därigenom får ett strutliknande utseende. I själva ytan är den annars c:a 1,5 m. i diameter. Grytan är givetvis en produkt av istiden, då jökelen under sin framfart svarvade till de mest underliga sten-

formationer. I gamla tider var grytan använd som offerkälla, påstår sägnen, varvid folk kastade ned pengar i den för att blidka gudarna.

En annan sevärldhet

i Gunnarskog hittar man ett par km. från Gunnarskogs kyrka utefter gamla vägen till Treskog. Här har berggrunden på ett ställe liksom rämnat isär och lämnat plats för en större fördjupning, som har formen av ett fyrkantigt rum. En bergvägg sluter sig kring denna egendomliga dalöppning, nere i vars djup det växer träd, som inte nå upp till den egentliga markytan. I ena hörnet finns en grotta, vars tak bildats av stora block vid bergets hopsjunkande, och genom den rinner en bäck, som fördjupats på tre ställen och därav fått namnet trefaldighetskälla. Enligt folktron var vattnet i den mellersta bäcken hälsobringande, varför sjuka och gamla sökte läkedom där. En gång kom en 83-årig gumma, som bodde i närheten, till källan för att hämta hälsovatten till en bekant, som låg sjuk. Allt gick väl, och den sjuka tillfrisknade efter att ha inmundigat buteljinnehållet. Nästa gång gumman kom dit, även nu för att skaffa vatten till en annan insjuknad bekant, gick det emellertid inte lika bra. Då var nämligen källan vattenlös, vilket ingalunda var något gott omen. Det betydde helt enkelt, att den sjuka skulle dö, och så blev också fallet. När folks tro på källans hälsoskapan- de vatten så småningom upphörde, kom grottan att bli ett tillhåll för tjuvar, och än i dag kallas den också för tjuvhålan.